

Een Berberssprekend intercultureel bemiddelaar vertelt

Yema is 78 en heeft een afspraak bij haar sociaal assistent. Ze heeft enkele vragen over Zayn, haar zoon met een mentale beperking die bij haar inwoont.

Twee weken geleden, zo vertelt Yema, viel haar zoon midden in de nacht op de grond in de keuken. Zomaar, terwijl hij water in een glas aan het gieten was. Yema is toen opgestaan en zag tot haar grote schrik dat haar zoon daar lag en niet meer ademde. Ze was helemaal in paniek en probeerde hem op allerlei manieren het leven redden. Pas na enkele minuten kwam hij weer bij bewustzijn. Al die tijd heeft Yema de hulpdiensten niet gebeld. Ze was bang dat Zayn zou worden meegenomen naar het ziekenhuis om medicatie te krijgen en dat ze niet op tijd bij hem zou kunnen zijn als hij zou sterven. Yema hield haar zoon thuis en heeft hem zo goed als ze kon verzorgd. Drie dagen lang kon ze niet eten of slapen uit angst dat Zayn opnieuw een aanval zou krijgen, zegt ze.

Door zijn mentale beperking kan Zayn niet werken. Zijn huisarts en de sociaal assistent hebben een dossier ingediend bij de FOD Sociale Zekerheid opdat hij een uitkering zou krijgen. Yema vraagt waarom het zo lang duurt voor er een antwoord komt. De sociaal assistent legt uit dat toen ze het dossier hebben ingediend, er ook een uitnodiging is gekomen voor een medisch onderzoek en een gesprek. Zayn is hier alleen naartoe gegaan en heeft de arts verteld dat hij enkel een probleem heeft aan zijn teen, maar dat verder alles gewoon goed gaat met hem. De arts heeft hem dan ook weggestuurd en zijn dossier geweigerd. Daarop hebben de huisarts en de sociaal assistent van Zayn een nieuwe aanvraag ingediend en expliciet in het dossier vermeld dat het om een mentale beperking gaat, maar dat Zayn zich daarvan zelf niet bewust is en hij dus zeker een begeleider moet hebben bij een nieuwe medische controle.

Yema was helemaal niet op de hoogte van dit alles. Ze vraagt om haar iets te laten weten als er een nieuwe uitnodiging voor een controle komt. De sociaal assistent zegt dat de uitnodiging met de post bij haar thuis zal komen. Yema laat haar brieven lezen door een kennis, en als zij ze als eerste in handen krijgt, kan ze zich op die manier wel

behelpen. Maar als Zayn de post eerst in handen krijgt, zegt hij hierover soms niets aan zijn moeder. Ze zal extra moeten opletten.

De nieuwe aanvraag voor een uitkering is lopend, maar het is nog acht maanden wachten op een nieuwe controle. De sociaal assistent wijst er ook op dat wanneer de aanvraag positief is, Zayn een advocaat nodig zal hebben die zijn geld voor hem beheert. Zelf is hij daar immers duidelijk niet toe in staat, en als zijn moeder het in zijn plaats doet, zal dat aanleiding geven tot heel wat conflicten. Yema krijgt de raad om toch ook eens langs te gaan bij haar eigen dokter voor bijkomend advies over hoe ze best om kan gaan met de situatie van Zayn en wat ze kan doen in geval van nood.

Wat me trof in deze casus was de grote angst van Yema om haar zoon te verliezen. Als bemiddelaar verleen ik haar dan ook de nodige emotionele ondersteuning. Ik maak haar duidelijk dat ze zeker niet bang hoeft te zijn om hulp in te roepen in een noodsituatie.

Dit verhaal is een fragment uit het boekje **‘Meer dan een stem’**, met verhalen uit de praktijk van de intercultureel bemiddelaars van Foyer. De illustraties zijn van Anggita Soeryanto.